

HOPP.

OM TRYGGHET OCH ATT SE VARANDRA

FEM UNGDOMAR SOM BLEV VÄNNER GENOM ETT KÖRPROJEKT – ÖVER SPRÅKGRÄNSERNA

IF YOU LIKE IT YOU SHOULD PUT A RING ON IT

ORD FÖR HÄNGMATTAN

TEMA :
MOD

HIPSTERVERNING PÅ JOHANNES DÖPAREN

MÖTE MED MARIA SOM ARBETAR MOT TRAFFICKING

2016
SVENSKA
KYRKAN
UPPSALA

MOD

TRE BOKSTÄVER SOM KAN GÖRA SKILLNAD

”Det finns saker man måste göra, även om det är farligt. Annars är man ingen människa utan bara en liten lort”, så sa Skorpan Lejonhjärta enligt Astrid Lindgren. Hon har berättat om många modiga barn i sina böcker, är det kanske så att barn är modigare än vuxna?

Fast att få hjärtklappning eller handsveit och känna att orden stakar sig... det händer nog oss alla, både barn och vuxna.

Det behövs mod för att växa, och så länge det handlar om att lära sig gå eller cykla så ger modet också belöning. Men när en modig handling inte belönas utan kanske till och med bestraffas, då blir det riktigt svårt att vara modig. När någon mobbas på en skolgård eller arbetsplats, när man blir vittne till misshandel på gatan, när man läser om hot på sociala medier...

Det verkar som att det nu behövs mera mod än någonsin, mod att försvara både andra människor och sig själv.

Uppsala har varit en mötesplats för människor från hela världen i hundratals år. Domkyrkan och universitetet, läget i landet, har lockat många människor hit. Och ändå är vi lite ovana att möta nya människor och nya kulturer.

Att leva tillsammans i en stad handlar om både stora och små saker, vi har institutioner, organisationer, lagar och regler för mycket – men inte för allt. Att vara människa är att, utifrån de förutsättningar vi har fått, ha och ta ansvar både för sitt eget och andras liv. Riktigt svårt blir det när man vill ändra på sådant som inte går att ändra på eller till och med att ha modet att inte göra något.

”Gud, ge mig sinnesro att acceptera det jag inte kan förändra, mod att förändra det jag kan och förstånd att inse skillnaden”, så ber vi i Sinnesrobönen. Tänkvärda ord. Men bön är mera än bara ord – det kan vara att bära ett band med pärlor runt sin handled för att visa vad man tror på.

Den gröna tiden i kyrkan – trefaldighetstiden – handlar om att växa som människa och kristen. Det är många små och stora som döps i sommar och det är då växandet börjar; dopet ger ett uppdrag i världen, ett hopp om liv. Och ”Hopp har en lillasyster som heter Mod”, så lär Augustinus ha sagt redan på 300-talet. Därför ägnar vi detta nummer av tidningen Hopp åt mod och modiga människor.

Den gröna tiden i parker, på balkonger eller var vi nu tillbringar sommaren 2016, låt den få bli en tid av både växt och vila. Och lite trevlig läsning.

EN VÄLSIGNAD SOMMAR ÖNSKAR

Annica Anderbrant, domprost

Hopp ges ut med 4 nummer per år och distribueras till alla hushåll i Uppsala pastorat

Ansvarig utgivare Annica Anderbrant **Redaktörer** Karin Andersson Lundkvist Henrik Viberg

Redaktion Christina Jutterström Jonas Lindberg Dag Tuvelius Maria Wingård

Kontakt uppsala.hopp@svenskakyrkan.se 018-430 35 00

Tidningen Hopp finns på www.svenskakyrkan.se/upsala/hopp

Form Lars-Erik Elebjörk **Tryck** Wikströms Tryckeri

Upplaga 92 000 ex **Distribution** UNT

Svenska kyrkan
UPPSALA

Uppsala pastorat består av Gamla Uppsala församling, Gottsunda församling, Helga Trefaldighets församling, Uppsala domkyrkoförsamling samt Vaksala församling

JAG VILL
LEVA MED
DIG SID 4

STÅR UPP MOT
TRAFFICKING SID 12

INNEHÅLL NUMMERTVÅ

FRÅN
DE ANDRA
TILL
VARANDRA SID 8

MOD? SID 7
HIPSTERN SID 10
PÄRLOR SID 18
SOMMAR-
LÄSNING SID 16
GÄSTKRÖNIKA SID 20
SLUTSPELAT SID 21
NOTISER SID 22

NUÄR DET VI

Text och foto Henrik Viberg

– Det känns som att vi har ett tillräckligt grundmaterial för att veta att det här kommer att fungera.

Fredrik Lundkvist och Karolina Placht är ett av de par som i sommar gifter sig, och de gör det på själva midsommarafton omgivna av släkt och vänner. Inför bröllopet delar de här med sig av sina tankar om att släppa in varandra över personliga trösklar, om att våga välja varandra på riktigt och om vad det innebär för dem att gifta sig i kyrkan.

Hur gick det till när ni träffades?

Fredrik: Vi träffades på Birger Jarl en kväll för sex år sedan. Vi pratade med varandra, bytte nummer och började sms:a och träffas lite av och till. Efter att ha vacklat lite fram och tillbaka under ett år började vi ses mer och mer intensivt under sommaren. Vi träffade varandras kompisar och tog med varandra in i våra egna världar, det var trösklar vi passerade.

Karolina: Fredrik, du brukar säga att det var "hästricket" som markerade startskottet. Jag tog med dig på en dejt ut till min häst och släppte lös er på en äng... Det var där någonstans som vi båda började mjukna och släppa in varandra.

Vad var det som gjorde att ni "vacklade"?

Karolina: När vi träffades var jag 18 år och Fredrik var kanske 24, 25. Jag hade inte flyttat hemifrån och var väl inte riktigt vuxen än.

Fredrik: Jag hade en princip om att det var för stor åldersskillnad mellan oss, och den höll jag fast vid.

Karolina: Jag tror att mycket handlade om mig och att jag hann mogna under det första året som vi träffades. Jag flyttade hemifrån och började mitt vuxenliv, och det är nog först då man kan öppna sig själv för någon annan och slutar vara ett barn. Det här med att träffa någon som bor själv, har jobb och har upplevt saker som man inte själv har gjort... jag var ganska osäker.

Vad fastnade ni för hos varandra?

Karolina: Mycket handlade om humor. Vi är båda ganska kul och har roligt ihop!

Fredrik: Vi har ganska lika energinivå, det var och är alltid roligt att hänga med varandra. Karolina är en intressant person! Vi kan prata om väldigt många saker och har liknande referensramar.

Karolina: Ja, det ursprungliga var att vi hade kul ihop, och sedan växte det med tiden. Vi tänker ganska lika och är båda väldigt intresserade av samhällsfrågor.

Fredrik: Sedan så finns där ju en fysisk attraktionskraft också. Jag tycker att du är snygg helt enkelt!

Krävdes det mod för att ta steget in i en fastare relation?

Karolina: Ja, absolut. Att våga bjuda på mig själv och släppa in Fredrik krävde mycket av mig.

Fredrik: För mig handlade det mycket om att släppa mina principer och sänka garden.

Karolina: Vi skulle träffa varandras föräldrar. Fredrik åkte med mig i bilen hem till mina föräldrar och jag ville vända hela tiden. Kommer du ihåg det?

Fredrik: Ja, den bilfärden kommer jag aldrig att glömma... Du var så oerhört nervös!

Karolina: Jag kommer fortfarande knappt ihåg det.

Fredrik: Men du var inte lika nervös för att träffa mina föräldrar. Och det gick ju bra. Vi överlevde! Vi har båda väldigt välkomnande familjer.

Karolina: Vi flyttade ihop ganska snabbt, efter ett drygt halvår då vi hade varit med varandra hela tiden.

Fredrik: Det blev naturligt att flytta ihop, men det var inget som bara hände. Vi pratade om det först: "gör vi inte det här lite väl fort?"

Hur blev det då, att flytta ihop?

Fredrik: Det blev aldrig läskigt. Vi är bra på att prata om saker innan problemen uppstår.

Karolina: Men Fredriks lägenhet var värsta ungarlslyan. Det fanns ingenting på väggarna! Jag tyckte att man kanske kan behöva en spegel hemma... Du hade bara din tv på väggen. Det där är fortfarande en diskussionspunkt, när vi ska hänga upp någonting.

Fredrik: Det är onödigt att göra hål i väggen.

Karolina: Du var inte omöjlig, det gick ju till slut.

Fredrik: Jag hade inrett den precis som en 23-årig kille skulle inreda den.

Karolina: Vi fick mäta väldigt väldigt noga, så att vi inte skulle göra för många hål... men vi tog oss igenom det också! Nu har vi flyttat, så nu är det inte lika laddat att prata om.

När kom tankarna på att ni skulle gifta er?

Fredrik: Karolina gick runt och pekade skämtsamt på sitt ringfinger och sa som i Beyoncé-låten: *If you like it, you should put a ring on it*. Och vi hade pratat om det i ett par år: "när gifter man sig?"

Karolina: Det är ju egentligen inte så bråttom för mig, men för dig som är lite äldre...

Fredrik: Jag är faktiskt den förste i mitt gäng som gör det!

Karolina: Vi har många kompisar som har varit tillsammans i tio år eller mer, och jag tycker att om man har hållit ihop så länge så kan man gott gifta sig.

Fredrik: Under fem år uppstår situationer som täcker in det mesta. Vi har i och för sig inte barn, men vi vet att vi kan bo ihop, resa ihop, att vi har roligt... Det känns som att vi har ett tillräckligt grundmaterial för att veta att det här kommer att fungera.

Karolina: Och vi är väldigt sällan osams. Vi reder ut saker.

Varför ska man gifta sig?

Karolina: Jag är jurist, så jag ser de juridiska fördelarna. Och eftersom jag vet att Fredrik är helt rätt och att vi kommer att vara tillsammans hela livet om inget oförutsett händer så ser jag ingen anledning till

att vi inte skulle gifta oss. Jag vill visa utåt att nu är det jag och Fredrik. För jag är helt säker på det.

Fredrik: För mig är det en stor sak att ingå äktenskap. När man tittar på alla skilsmässor... jag tror att folk ger upp för lätt. Eller så gifter man sig för tidigt. Men jag tror genuint att vi två kommer att vara gifta till döden. För min egen del handlar det nog mer om att vi visar det för varandra än att vi visar det för omvärlden. Vi kommer ju att stå och lova varandra saker!

Karolina: Inför andra.

Fredrik: Ja, där finns båda dimensionerna med.

Kan det vara en utmaning att våga ge den här tydliga signalen, att "det här är vad vi vill"?

Karolina: Så måste det ju vara, eftersom så många väljer att vara kvar i sina förhållanden utan att gifta sig. För min egen del är det modiga att jag väljer Fredrik, att jag har öppnat mig helt för honom och erbjuder hela mig. Det handlar om att våga släppa in någon. Själva äktenskapet blir liksom mer den lilla rosetten på det hela.

Fredrik: Att gifta sig innebär så mycket, och ibland kanske det handlar om att det blir för stort att kalla sig gifta? Det finns exempel där det kan verka som att paren har haft det hur bra som helst i tio år. Så gifter de sig och sedan brakar det ihop ett år efteråt. För mig är det ett final decision att ingå äktenskap – "jag väljer dig". Kanske är det detta som kan vara skrämmande för andra. Men jag har inga tvivel om att jag gör det rätta när jag gifter mig, så för mig är det här mer ett roligt än ett modigt beslut.

Karolina: För mig är det också så. Det modiga har vi gjort långt tidigare. Samtidigt är det här en tid när det är väldigt tydligt att människor är individualistiska, och att ingå äktenskap är att faktiskt säga att vi inte längre är en och en utan två tillsammans. Det kanske kan vara skrämmande att alla de personliga valen inte står öppna längre. Kanske vill man känna friheten att kunna göra de valen.

Ni säger er inte vara aktivt troende men väljer ändå att gifta er i en kyrka.

Karolina: Jag tänker för egen del att det handlar lite om att täcka upp... Vare sig man vill det eller inte så vänder man sig till kyrkan vid större livshändelser. Det känns oundvikligt, kanske mer av kulturella skäl än religiösa.

Fredrik: Det känns mer på riktigt att gifta sig i en kyrka, att så här ska en vigsel ska gå till. Det finns en kristen tradition i samhället, vi har kristna värderingar och ett kristet ursprung. Och så finns en symbolik i det kyrkliga som gör vigseln mer på riktigt.

Karolina: Prästen sa en sak till oss i vigselamtallet om att vi i kyrkan får ännu en dimension, att vi också får Guds välsignelse. Fredrik och jag kanske inte håller med om att man behöver Guds välsignelse i äktenskapet, men det tillför ändå något att gifta sig med en kristen inramning. Det handlar om värderingar och grunduppfattningar som vi delar.

Fredrik: I kyrkan blir det så officiellt som det kan bli. Familj, släkt och vänner är närvarande, vi befinner oss i en väldigt vacker miljö... det är större än att gå till stadshuset.

Karolina: Det är klart att de vigslarna kan vara fina också, men jag tror att det blir mycket "på papperet". Dimensionen vi pratar om att vi får i kyrkan handlar nog mycket om att det ges plats för kärleken i själva ceremonin.

När ni vaknar upp dagen efter vigseln, kommer ni då att vakna upp till något nytt, något annat?

Fredrik: Ja! Men jag vet inte vad, mer än att då är det förseglat. There's no turning back.

Karolina: Jag vet inte. Det är klart att det kommer att vara annorlunda. Inte Fredrik och jag som personer, men ändå.

Fredrik: För mig kommer det att kännas mer komplett att vara gift. Då är rosetten på!

MARTINA, VARFÖR GIFTER VI OSS?

Sommarmånaderna har de senaste åren tydligt varit bröllorens tid och omkring 70-80 par gifter sig i sommar i Uppsalas kyrkor. Martina Larsson är en av de präster som viger – och som träffar många i samtal inför vigslarna.

Vad upplever du är den främsta anledningen till att människor i en parrelation väljer att gifta sig?

– De vill manifesteras sin kärlek, först och främst. Många formulerar det som att "nu är det vi två som gäller" eller "det är dags att ta det till en ny nivå".

Varför vill vi gifta oss i kyrkan?

– Det känns som att traditionsbegreppet är starkt. Familjen kan ha en stark förankring i den kyrka som paret väljer. I kyrkan har personerna själva och deras släktingar döpts, konfirmerats och begravts. Många ser det som mäktigt att få manifesteras sin kärlek på en plats där de stora högtiderna vävs samman med varandra.

Vilka är de vanligaste frågorna som du får om att gifta sig?

– Det är många praktiska frågor om hur det hela går till, hur man gör. Många undrar hur lång tid en vigsel tar och blir förvånade över att de går så pass snabbt. Jag brukar påminna paren om att orden som sägs är det viktiga. Hur de presterar inför varandra, församlingen eller prästen ska de inte ha för stora förväntningar omkring. Man vet aldrig hur man reagerar när man står där. Det kan vara bra att ha en näsduk till hands. Paren måste få vara i det de är, där och då.

– När paren väljer bibelord blir det tydligt att de tilltalas av Bibelns formuleringar. Ibland kan de vara en sammanfattning av det man själv har svårt att sätta ord på om den egna kärleken, berättar Martina.

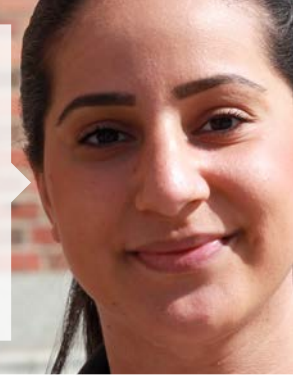
Här är bibelord som ofta förekommer vid en kyrklig vigsel: Höga Visan 8:6-7, Romarbrevet 12:9-10, 15, 1 Korinthierbrevet 13:4-7, 13, Efesierbrevet 5:1-2 och Galaterbrevet 6:2.

Att vara sig själv, stå för det man tycker och att säga ifrån om något är fel. Våga visa sig svag och att man inte kan allting. **Kristina, Uppsala**

Att göra saker som man egentligen inte törs. Från småsaker till stora saker, det beror på hur man är som person. För vissa kan det vara att gå fram och prata med folk, det kan vara modigt om man egentligen inte vågar. Civilkurage är modigt. **Rojan, Uppsala**

Att vara modig är att göra sådant man egentligen inte vågar. **Isa, Stockholm**

Om du har tro så är det mod. Om du slåss för rättvisa, sanning och mänskliga rättigheter så är du modig. Att hjälpa de svaga och förtryckta. **Harry, Bali, Indonesien**

Att våga vara sig själv. Det har vi fullt upp med och det är så svårt som något. **Linda och Leif, Vallentuna**

VAD ÄR MOD?

Text Anna-Lena Arreborn
Foto Henrik Viberg och Anna-Lena Arreborn (Isa och Jenny)

Civilkurage. Jag tänker på tjejen som blev misshandlad på Stora torget nyligen och att ingen gjorde något. Att våga gripa in, det är mod. **Victoria, Uppsala**

Att respektera folk, ha tålamod med andra. Att man sköter sig utifrån hur man ska bete sig i samhället. Att hjälpa andra människor. **Fatah, Uppsala**

Att våga göra saker man känner för och som känns rätt. Att följa sitt inre hjärta. Att våga gå sin egen väg och att stå för det man tycker. **Eva och Mattias, Uppsala**

Att göra vad men känner är rätt oavsett omständigheterna. **Linnea, Kalmar**

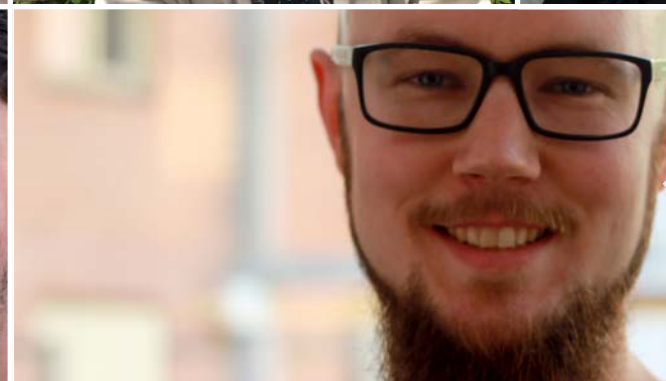
Att vara sann mot sig själv i svåra situationer och att följa sin övertygelse. Att våga stå för sina åsikter även om de inte delas av omvärlden. **Jenny, Uppsala**

Att våga stå för sig själv och det man själv känner. **Malin, Uppsala**

Att våga göra saker som ingen annan vågar. Att bryta normer. **Karo, Tierp**

Dels handlar mod om civilkurage. Om att våga agera ute bland folk. Att våga stå för en åsikt som inte alla andra har i ett specifikt läge. Våga stå för det man tror på. Att våga säga ifrån och stå upp för det även om man riskerar ansiktet. Då kanske andra vågar haka på. Så att vara modig kan betyda både att få fysiskt och psykiskt ont. **Martin, Uppsala**

VÄNSKAP ÖVER SPRÅKGRÄNSERNA

Text Henrik Viberg **Foto** Anders Tukler

Smilla Bjurbo, Samir Hassan, Clara Kjellröier, Torsten Cederholm och Sarwer Rezay – fem uppsala-ungdomar som nyss lärt känna varandra men som kanske inte skulle ha gjort det om de inte hade mötts i ett körprojekt över språkgränserna. Nu är det en smittande glad och entusiastisk kvintett som möts för ett samtal om att mötas, om trygghet och om att se varandra.

Det är full fart från början när de fem träffas och farten dämpas nätt och jämnt ens när jag kastar ut frågan om vad de tänker att mod är för något. Svaren skiftar: det krävs mod för att vara ärlig mot sig själv, det är modigt att ta första steget till att prata eller att våga göra något som tar emot lite. Mod kan vara att kunna be om förlåtelse och att kunna se och erkänna sina fel och brister. Torsten tar själva intervju-situationen som exempel och vänder sig till Sarwer:

– Jag tycker att det är modigt av dig att komma hit till intervjun och göra den på ett så pass främmande språk!

– Jag känner mig modig som försöker lära mig svenska, ler Sarwer. Men samtidigt känner jag mig trygg och fri här. Jag tycker om att prata med ungdomar och med människor över huvud taget i Sverige.

Körprojekt blev mötesplats

Att just de här ungdomarna möttes var tack vare ett projekt som körledaren Margareta Raab och diakonen Ulrika Björk tog initiativ till under våren. Ulrika träffade många ensamkommande ungdomar i sitt arbete på mötesplatsen Café Genomfarten och Margareta engagerade flera av sina goss- och flickkörssångare från domkyrkan i ett projekt som skulle

avslutas med gemensam konsert. Det visar sig att det rörde sig en hel del fjärilar i flera magar inför första repetitionen.

– Jag tyckte att det skulle bli jätteroligt, men det var också väldigt nervöst att prata svenska med någon som inte alls kunde språket sedan förut, berättar Smilla. Torsten lade märke till att han inte var ensam om att känna sig skakis:

– Jag såg på Margareta att hon var extremt nervös! Men jag försökte tänka att den här lilla rädslan som jag kände och den stora som Margareta kanske kände egentligen inte var någonting mot vad ni måste ha känt, säger han och vänder sig till Samir och Sarwer.

– Men du skulle ju också lära känna nya människor, säger Clara.

– Jo, men vi hade ju ändå vårt eget sammanhang, säger Torsten. Det är som med fotboll, det är alltid jobbigare att spela på bortaplan.

Sång på tre språk

– Första gången när jag hörde oss sjunga på tre språk, svenska, dari och persiska, kändes det jättebra, skrattar Sarwer. Det var väldigt roligt.

– Att vi hjälper varandra är jätteviktigt för mig, säger Clara. Det var så skönt att få göra det genom

kören och sången, att få använda det jag kan. Vi dansar och har kul. Det är bara en massa lycka i det här.

– Det svåra med att lära känna nya människor är att våga gå fram, ta initiativ och verkligen prata, säger Smilla. Man vet inte vad den andre gillar att prata om.

– Jag trodde att det mest skulle bli ”var bor du någonstans?” eller ”var går du i skolan?”, men vi kunde prata om mer komplexa saker som ”såg du fotbollsmatchen i går, vad tyckte du om den?”, säger Torsten.

Likheter och skillnader

Jag blir nyfiken på vad de nya vännerna upplever för likheter och skillnader mellan de sammanhang de är ”hemma” i. Det första som kommer på tal är – tonårskillestilen.

– Coola ungdomar som kom in jättetuffa med kepsen bak och fram, hade samma sätt att hälsa och samma gångstil, säger Clara och väcker flera skratt runt bordet med beskrivningen. Men när repetitionen började så var de så engagerade, allt det tuffa försvann. Det blev en stark kontrast mot vad jag är van vid annars.

Samir som har varit fyra månader i Uppsala tänker framför allt på likheter när det handlar om högtider och deras firande. Han menar att firandet av jul och nourouz (*nyår för flera persisktalande folk i bland annat Iran, Afghanistan och Tadzjikistan, reds anm*) påminner ganska mycket om varandra. Annat har visat sig vara nytt:

– Sista april var en väldigt intressant dag för mig! Jag tyckte om att vi var så många tillsammans då, det påminner om kulturen i Afghanistan. Jag bor i Sävja och gick med en svensk och en arabisk kompis för att titta när de eldade. Jag hade inte sjungit innan jag kom till Sverige heller, men nu gör jag det hela tiden för att det är roligt. Jag vill lära mig att bli en riktigt bra sångare.

– Det bästa för mig med allt det här är att jag har fått känslan av att det inte är någon större skillnad mellan svenska ungdomar och flyktingungdomar, säger Sarwer.

Torsten nämner entusiastiskt känslan av gemenskap och delaktighet och Clara fascinerar av hur lätt det är att få nya vänner.

”Ta kontakt med varandra”

– Vi har lärt oss så mycket, säger Smilla, vilket får mig att undra om de fem har några tips som de vill dela med sig av till oss som kanske tvekar inför att ta de där vardagsmodiga stegen som de själva har vågat prova på?

– Vi behöver umgås mycket med varandra, annars vet jag inte hur vi ska lära känna varandra, säger Sarwer. Vi som är nya behöver få lära oss om regler och språket och så vidare.

– Vänd på situationen och inta ett annat perspektiv, tycker Clara. Bara det att vi alla blir glada när någon hälsar på oss, det är viktigt att tänka på. Var inte så rädd för hur du ska uppfattas. Tänk på hur du själv skulle känna dig i stället.

– Det är ju så att om vi vill lära känna någon krävs det att vi faktiskt går fram till varandra, säger Torsten. Om du är på Gröna Lund till exempel – prova att utmana dig själv och dina kompisar och gå fram till den där tjejen eller det där gänget, säg hej och fråga hur läget är med dem.

– Bra tips, skrattar Sarwer. Från och med i dag ska jag göra det!

– Fast det gäller nog främst för svenskarna, skrattar Torsten.

– Jag tror att det stämmer, säger Samir. När jag hejar på de som är lite äldre så verkar de ofta rädda. Varför? Det känns viktigt att vi tar kontakt med varandra, både äldre och ungdomar. Sverige är bra och regeringen har förbättrat allting för mig. Då måste jag också lära mig allt om hur det fungerar här.

De fem vännerna ses på facebook och ringer eller sms:ar till varandra, och de tror att de kommer att fortsätta hålla kontakten. Clara för sin del tror inte att den välbesökta konserten i domkyrkan som gavs den 23 maj var slutet på gemenskapen i körprojektet:

– Alla har visat sådant engagemang. Det här kommer säkert att fortsätta på något sätt, säger hon förväntansfullt.

JOHANNES DÖPAREN EN URHIPSTER ELLER STRAIGHT EDGE?

Text Jonas Lindberg Illustration Jan-Allan Stefansson

Nyligen twittrade en docent i biologi att gårdagens hipster bakade surdegsbröd och stoppade korb, medan framtidens hipster odlar insekter, som ett miljövänligt alternativ till traditionell köttproduktion. På bloggen Hej Sonja utses Johannes Döparen till dagens trendsetter just för att han levde på gräshoppor och honung. En biblisk man, som levde för sådär 2 000 år sedan, skulle nu alltså kunna ligga alldeles rätt i tiden. Men vem var han egentligen och vad har han förresten med midsommarhelgen att göra? Svaret kommer här.

Att ringa in vad en hipster är verkar inte vara alldeles lätt. Men det tycks handla om någon som söker en unik stil, utan att därmed automatiskt stå för en alternativkultur. Det handlar snarare om att gå före alla andra i trenderna. I den meningen var Johannes just en urhipster. Uppenbarligen var det stora skaror som kom för att lyssna på och göra som han.

Att han dessutom förmodligen var försedd med ett rejält skägg gör inte hipsterliknelsen sämre. Däremot hade han varken sotarmössa, rutig skjorta eller New balance-sneakers, utan var klädd i kamelhår. Om den trenden är på gång hos oss också är väl mer osäkert.

Om dagens hipster gärna predikar evangelium om vad hon eller han gillar för musik, film och böcker ropade Johannes att människor skulle ändra sitt sätt att leva, ungefär som en nutida miljöprofet. Dessutom kunde han vara direkt otrevlig och kalla sina åhörare för huggormsyngel. Ändå var det den radikaliteten snarare än vare sig gräshoppor eller honungen, som tycktes locka människor till honom.

På så vis var Johannes nog mer straight edge än hipster. Han bryggde knappast eget öl hemma i vardagsrummet, utan var nykterist och ägnade sig inte precis åt promiskuöst sex heller.

Dopet blev tecknet på att människor ville ta sitt sätt att leva på större allvar och därför kallades Johannes för Döparen, där han stod i Jordanflodens mitt. Det var också där han mötte Jesus och kunde konstatera att det var honom som han i slutändan skulle bereda vägen för.

Men liksom Jesus så småningom avrättades gick det på motsvarande sätt för Johannes. Att öppet kritisera makten, som han också gjorde, gick dessvärre inte ostraffat förbi. Bibeln berättar den giftiga historien om när kungen Herodes Antipas gifter sig med sin svägerska och får Johannes anklagelser mot sig för det. Svägerskans dotter förför då kungen med sin dans och får honom att lova henne vad som helst som belöning. På inrådan av sin mor begär hon då att få Johannes huvud på ett fat.

Att stå för det man tror på så långt att man blir avrättad kan verka synnerligen dumdrigt. Men för Johannes var det uppenbarligen viktigare att vara modig och sann än att överleva.

Och midsommar då? Jo, söndagen i midsommarhelgen firar kyrkan varje år just Johannes Döparen. En man rätt i tiden, helt enkelt.

INGET SEXPACK TACK

Text Karin Alfredsson **Foto** Anders Tukler

– Ibland tänker jag att jag har för mycket civilkurage. Jag var bara elva år när jag första gången polisanmälde en pappa som slog sin dotter. Och senast härom dagen var jag tvungen att säga ifrån när någon på ett hotell fällde en smygrasistisk kommentar. Mina kompisar säger att jag är som en magnet för orättvisor.

MÖT MARIA AHLIN, FREETHEM

Maria Ahlin är 25 år och generalsekreterare för Freethem, en organisation som arbetar förebyggande mot människohandel och prostitution. Freethem har 5 000 medlemmar, driver verksamhet i fyra länder och har tolv lokalavdelningar i Sverige. Alltihop föddes i den då 19-åriga Marias huvud när hon gick sista året på gymnasiet.

– Jag skulle göra mitt slutarbete och bestämde mig för att ordna en välgörenhetsgala för att uppmärksamma handel med människor, så jag ringde runt till företagare i Uppsala och sa åt dem att komma.

19 år? Gymnasielev? Bestämde sig för att ordna en välgörenhetsgala som skolarbete? Sa åt företagare att komma?

– Ja. Jag tog reda på företagarnas telefonnummer och förklarade varför det var viktigt att de kom. Jag fick dit föreläsare och mina skolkompisar satte upp en musikal. Och jag fick låna en lokal gratis. Det gick bra.

Du tänkte aldrig "det kommer aldrig att gå"?

– Nej, tvärtom. Jag hade mycket vidlyftigare planer. Jag hade först tänkt mig ett jätteevenemang med artister. Och det var efteråt, när jag skulle redovisa projektet i klassen, som jag insåg att de flesta aldrig hade hört talas om människohandeln och förstod hur den ser ut i Sverige. Då bestämde jag mig för att starta Freethem.

Den beslutsamheten, att allt är möjligt, märks överallt i Freethems lilla lokal på Svartbäcksgatan i Uppsala. En pelare mitt i rummet har målats med skoltavelfärg och besökare har skrivit:

Let's do this! Vi skriver historia just nu! Freethem-bgg was here. En för alla, alla för en.

De flesta av organisationens medlemmar är gymnasieelever. Hur kan man driva en verksamhet där majoriteten inom några år kommer att gå vidare, byta umgänge och ofta bostadsort?

– Jag ser det som en fördel. Vi brinner för unga människor och de brinner för oss. Där finns en fantastisk energi och kreativitet som vi byter ut och förnyar hela tiden. Vi ska inte bli en organisation för 35-åringar.

– Det finns ett stort engagemang hos unga när det gäller sexualbrott och jämställdhet. Det engagemang tar vi tillvara. Och sedan tänker många unga "vill man så kan man", de ser inga begränsningar. Freethems fokus är människohandel, eller handel med människor som Maria hellre säger. För några veckor sedan fick hon en skrämmande tydlig illustra-

tion, vid ett besök i Amsterdams prostitutionskvarter "Red Light District".

– Jag visste vad som väntade mig, men fick ändå en chock. Alla turister som flanerade förbi de upplysta fönstren där kvinnorna stod, turister som pekade, skrattade eller förfasade sig. Pappor med söner – visade de kanske vägen? Par som gick och höll varandra i handen. Det kändes som att vara i en djurpark, med skillnaden att "djuren" var till salu. Det blev extremt tydligt att det handlar om handel med människor.

– Jag besökte två organisationer som arbetar med dem som önskar lämna prostitutionen. De erbjuder terapi, jobbsökarhjälp och stöd för att komma loss från eventuella hallickar. Besöket i Amsterdams prostitutionskvarter var hjärtskärande. Nästan alla jag stannade och pratade med kom från Östeuropa, de flesta från Rumänien, och bakgrunden är både fattigdom och traumatiska upplevelser som sexuella övergrepp i barndomen.

Det Maria och hennes organisation vill komma åt är sexhandelns kunder, själva konsumtionen.

– Det är en marknad, som allt annat. Handeln går allt längre ner i åldrarna. Unga killar köper sex i grupp och attityderna blir allt råare. Nyligen greps en 15-åring här i Uppsala för sexköp.

Kopplingen mellan pornografi och prostitution?

– Att det hänger ihop, framför allt hos de unga, är fastlagt i forskningen. Genomsnittsåldern för att för första gången medvetet ha tittat på pornografi är 12,3 år. Enligt en avhandling från Uppsala universitet vet vi också att 96 procent av alla 16-åriga killar någon gång har konsumerat pornografi, att 70 procent gör det varje vecka och 10 procent varje dag. 8 procent uppger att de tittar mer än de skulle vilja. Många unga, när de pratar om sin pornografikonsumtion, använder termer som "drog", "nykter" och "återfall". Ju yngre man är, desto större är risken att man blir beroende. Det gäller allt – alkohol, tobak, spel, droger och pornografi. Vid ett pornografiberende har belöningssystemet kidnappats av sex på film.

– De flesta ungdomar har aldrig pratat med någon vuxen om den pornografi de tittar på. Glappet mellan den yngre och äldre generationen är stort. Vi måste börja prata med varandra.

– Pornografin är många gånger både fysiskt och verbalt aggressiv. Runt 88 procent av all lättåtkomlig pornografi innehåller fysisk aggression och runt hälft-

Vi brinner för unga människor och de brinner för oss. Det finns en fantastisk energi och kreativitet som vi byter ut och förnyar hela tiden. Vi ska inte bli en organisation för 35-åringar.

ten verbal aggression. De flesta som utsätts för den här typen av aggressivitet i pornografi är kvinnor, och tvärt emot typiska reaktioner som exempelvis ilska, får den som tittar se kvinnor som antingen reagerar positivt eller neutralt på aggressionen. Vilken bild får då unga killar av sex och aggression?

Vad tycker du om de försök som görs med "alternativ" eller "feministisk" pornografi?

– Det går inte att utmana en hel industri. Majoriteten av konsumenterna vill ha den "vanliga" pornografin, den som man hittar med några klick på Google. Enkelt uttryckt, en 12-åring med stånd letar sig inte fram till alternativen.

Vad ska man göra då? Förbud?

– Nej, det tror jag inte på i dagsläget. Men kanske behöver vi en åldersgräns. Jag kan tänka mig ett filter som hindrar åtkomst för den som är minderårig. Idag när du köper en teknisk pryl med internetuppkoppling behöver du göra ett aktivt val för att sätta på ett sådant filter. Kanske kan vi tänka oss att detta filter redan är på när du köper din pryl, och för att stänga av filtret behöver du vara minst 18 år. Det är var-

ken förbud eller censur, utan en åldersgräns. Något liknande är på gång i Storbritannien.

– Alkoholen ställer till med stora problem i Sverige, men vi har inte förbud, utan en åldersgräns. I oktober kommer den bok Maria skrivit tillsammans med Ulrica Stigberg om pornografi ut, "Visuell Drog - om barn, unga och nätporr", en reportagebok som bygger på intervjuer med bland annat pornografiberoende och människor kring dem. Hon har aldrig varit rädd för att uttala sig i kontroversiella frågor.

Har du blivit utsatt för hatattacker?

– Nej. Vem kan bli arg för att ungdomar engagerar sig för något de tror på?
– Jag är inte heller ute efter konfrontation. Jag skulle aldrig delta i ett debattprogram där jag förväntas vara emot någon annan. När folk ifrågasätter mig försöker jag lyssna. Det är nyttigt för mig att testa mina argument. Sedan brukar jag bjuda dem på fika så att vi kan fortsätta samtalet.

Är du modig?

– Jag är i alla fall inte feg.

Gudspärlan

Om den Hemlighetsfulla Närvaron

Tystnadspärlorna

(alla de avlånga)
För ordlös koncentration

Jagpärlan

Om att se sig själv som värdig
och ansvarsfull

Doppärlan

Om att födas på nytt, överlåtelse

Ökenpärlan

För andlig prövning och strävan efter
att leva ett äkta liv

Bekymmerlöshetspärlan

Om evighetsnuets frihet
och lätta sinne

Kärlekspärlorna

Om försoning, om att ge
och få kärlek

Hemlighetspärlorna

För personliga böneämnen
som barnen, den älskade,
en djup önskan och allt levande

Nattens pärla

Om kriserna och döden

Uppståndelsepärlan

Om hoppet,
om livets förnyelse

”Frälsarkransen vill vara som en god vän: Den ställer inte krav, den tränger sig inte på, den stänger ingen ute, den finns till hands när den behövs. Du kan hänga Frälsarkransen över din säng som påminnelse: Här finns jag – om du behöver mig” (Martin Lönnebo). Den kan ligga på nattduksbordet. Den trivs på handleden och i fickan. Frälsarkransen består av arton pärlor och talet arton är ett viktigt tal i traditionen. På bibelns hebreiska har det vanliga ordet för liv talvärdet arton. Frälsarkransen är Livets pärlor. Du kan bedja så som myran, hon som flitigt strävar. Eller impulsivt som fjärilen, hon som fladdrar mellan olika blommor.

Biskop emeritus Martin Lönnebo har skapat ett modernt radband med en pärla för varje tillfälle. Radbandet kan du ha med dig vart du än går. Rör vid pärlorna då och då, var i kontakt med dina böner och drömmar. Eller avsätt en stund varje dag till stillhet och samtal med Gud.

FRÄLSARKRANSPLATSEN DÄR DU KAN HÄMTA KRAFT

Text Mårten Löfgren och Verbum **Foto** Sara Danielsson /Verbum och Mårten Löfgren

Människor upplever alltmer stress i sina liv. Enligt Försäkringskassan är stress den vanligaste orsaken när människor sjukskrivs. För att motverka stress behövs rum för frid och eftertanke. Platser som inte är effektiva och lönsamma. Det behövs även i naturen.

När du går på *Eriksleden* och närmar dig högarna i Gamla Uppsala avtecknar sig en höjd på vänster sida med en ring stenar. Stenarna är samlade som en forntida skeppssättning eller domarring. Varje exemplar av de nio stenarna pryds av pärlor i olika färger och med ett namn inpräntat, ord som *Jagpärlan*, *Gudspärlan*, *Bekymmerlöshetspärlan*. Du har kommit till *Frälsarkransplatsen*.

– Det alltmer intensiva jordbruket har lett till att vissa fågelarter inte längre får plats på åkrar och ängar, berättar Lars-Åke Skagegård som är initiativtagare till Frälsarkransplatsen. Sånglärkan försvinner ur landskapet. Därför kan du numera köpa en lärkruta av vissa bönder. En lärkruta är en bit mark som bonden har sparat mitt i åkern en osådd gräsplätt där sånglärkan kan hitta mat och bygga bo. Livet behöver utrymme mitt i det effektiva.

På samma sätt behöver vi människor också lärkrutor. Inte bara våra kroppar riskerar att brännas ut i det alltmer intensiva och kravfyllda livet, utan också själen. Därför behöver vi hjälp att hantera

tomrummet som lätt tar fäste. Frälsarkransplatsen nära högarna i Gamla Uppsala erbjuder en plats för eftertanke och reflektion, men också en plats där du kan hämta kraft. Med hjälp av pärlorna kan du stanna upp och tänka efter.

– Min favoritpärla är Bekymmerlöshetspärlan, fortsätter Lars-Åke Skagegård. Vi strävar ofta efter bekymmerslöshet. Men att nå dit är inte lätt. Vi behöver hjälp på vägen. Många söker tröst och kraft i naturen. Men ofta behöver vi något mer för att uppnå en slags frid och då finns Frälsarkransen. På Frälsarkransplatsen kombineras naturupplevelsen med det som Frälsarkransen erbjuder. Läs mer om Frälsarkransen på www.verbum.se/fralsarkransen.

Tigern i Galina av Tea Obreht. Boken handlar om en läkare i Serbien och hennes släkthistoria. Det är inte en deckare men det är ändå en spännande bok.
Anneli, Skölsta

Fyren mellan haven av M. L. Stedman. Historisk roman som utspelar sig i Australien på 1920-talet. Boken tar upp frågor om rätt och fel, att allt inte alltid är svart och vitt. Den är gripande.
Annette, Uppsala

Jussi Adler-Olsens böcker gillar jag mycket. Han skriver superbra, det är spännande och man får följa karaktärerna. Dialogerna är bra skrivna och böckerna är fängslande. Hans böcker har en djupare story än många andra deckare. Jag läser mer deckare på sommaren eftersom de är lättillgängliga och man fastnar snabbt i dem. Men nu när jag har fått barn så lyssnar jag också mycket på ljudböcker.
Ylva, Uppsala

Zlatans självbiografi. Zlatan är en intressant person och är man sportintresserad så är det intressant att få en inblick i den världen. Man får se att det är en väldigt turbulent värld.
Anders, Uppsala

Jag vill tipsa om *Stjärnlösa nätter* av Arkan Asaad. Det är en fin berättelse om en kille i Sverige vars släkt är från Irak. Vid en resa dit får han veta att han ska giftas bort. Han blir förvånad över mycket i Irak, som att det inte finns jämställdhet. Jag gillar böcker om sådant som har hänt på riktigt.
Uta, Uppsala

Eragon av Christopher Paolini. Det är en jättebra bok med bra story och spännande karaktärer. Storyn är mer utvecklad än i många andra böcker.
Elias, Uppsala

Medan han lever av Elaine Eksvärd. Det är kanske inte en bok man får sommarkänslor av eftersom den handlar om övergrepp och på så sätt är allvarig. Men den är viktig och angelägen.
Therese, Uppsala

Song of Ice and Fire-serien av George R. R. Martin. Den är otroligt bra. Det är kul att jämföra den med TV-serien *Game of Thrones* som bygger på böckerna. Man ser skillnader och böckerna ger en djupare bild av personerna. Det är mer än bara fantasy. Det är historiska miljöer som kan tilltala även dem som annars inte gillar fantasy.
Anna och Nikki, Uppsala

Fallen flicka av Christina Wahldén. Det är en bok om hederkultur och jag läser gärna om det. Jag tycker att fler människor ska läsa om ämnet för att få förståelse för hur det är i vissa hem.

Chaina, Uppsala

BOKTIPS

Text Anna-Lena Arreborn

Foto Henrik Viberg och Anna-Lena Arreborn (Karin och Anna Sofia)

För många betyder sommaren mer ledig tid och tillfällen för läsning.

Läser vi annorlunda på sommaren?

Karin Engström och Anna Sofia Perotti på Uppsala Stadsbibliotek har märkt att många passar på att läsa tjockare böcker och sådant som man kanske inte hunnit läsa tidigare. Böckerna får gärna vara lättsamma men även sådant som kräver mycket tid efterfrågas.

– Biografier är ofta tjocka och en riktig sommarkärlek för många, menar Anna Sofia.

Fler lånar ljudböcker som kan passa den som inte vill ha något alls för händerna i hängmattan. Men vi blir inte bara passiva och lättsamma. Böcker om trädgårdsarbete, att bygga och fixa hemma och i trädgården lånas i mängd under sommaren.

Många vill också läsa om platser de ska resa till, både guideböcker och romaner om platserna. Noveller och poesi är uppstickare inom sommarläsningen och två genrer som blir allt mer populära.

Karin och Anna Sofia vill dock gärna även slå ett slag för klassikern som passar att plocka upp när det finns extra tid över. Blir det kanske en Jane Austen i sommar?

Egenmäktigt förfarande av Lena Andersson.

Madama Bovary av Gustave Flaubert.

Athena Farrokhzads poesiböcker.

Liv efter liv av Kate Atkinson.

Stål av Silvia Avallone (för den som hade tänkt läsa den just nu konstant utlånade *Min bästa väninna* av Elena Ferrante).

Karin och Anna Sofia, Stadsbiblioteket

Pixis bok av Mårten Melin. Den handlar om en tjej som heter Pixi och som dog i en olycka. En släkting försöker återuppliva henne. Det är en spännande berättelse.

Edit, Skölsta

ENLIGT MIG

Text David Berjlund, journalist och föreläsare

Foto John Bengtsson Carming

Mod? Vad vet jag om mod?

Ibland när jag pratar om hbt-frågor och sånt med unga människor – jag gör det ofta – händer det att någon föreslår att jag är modig. För att jag är öppen med vem jag är och vem jag älskar.

Jag tackar och bugar. Fast ... jag vet inte. Det är så Martin Luther King-stort det där ordet, och de stora orden slits så snabbt, och bilderna som dyker upp ... ni vet: Jean d'Arc och Jesus, Stålmannen och ... tja, Martin Luther King. Hjältarna.

Det är klart att mod handlar om att gå utanför ramarna. Men om jag har tagit modiga steg, ut ur en garderob eller så, har det varit för att det varit fullständigt nödvändigt. Och även om jag gått själv har jag inte gått ensam.

Alla talar om modet att vara sig själv. Jag söker det politiska modet. Såg det, kanske, när världens ledare

i vintras, i Paris, verkade se klimatförändringarna i vitögat, verkade se framtidens risker och möjligheter. Sedan åkte de hem, till opinionssiffror, till medier som misstroget granskar hårborstning, ordval och personliga umgängen. Till en politisk vardag där klimatpolitik framstår som ett tillval. En lyx som inte får vara för dyr.

Som om inte uppvärmningen redan länge har dödat. Som om världens medeltemperaturökning den här våren inte nuddade den 1,5-gradersgräns som Parismötet sa var högsta tänkbara.

Över Ölandsbron kör vattentankbilar med dricks-vatten till en hel ö drabbad av vattenbrist – klimatförändringarna påverkar också oss, överraskande snabbt och mycket, konstaterar regeringens dricks-vattenutredare. En annan utredare föreslår samtidigt planering för kraftigt ökat flygresande – utifrån prognoser som bygger på ingen framtida klimatpolitik.

I värsta fall är det en rimlig utgångspunkt, tänker jag, en vår när nya rapporter om klimatkrisen kommer samtidigt som politiska ledare letar ursäkter för att slippa hindra att enorma mängder kol bryts och bränns. Från regeringen sägs att deras politik gjort det "lättare att vara miljövänlig".

Jag är orättvis, men det jag ser är ledare som i Paris sa "nu går vi", hemma igen verkar tänka "de andra tar väl första steget?", och säger "medborgare, du kan väl fixa det här"?

Grattis, passagerare: busschauffören tänker inte göra något åt fart eller riktning, och vi närmar oss ett stup.

Jag tänker Jesus, tänker Gandhi, tänker ... okej, Martin Luther King. Vad än mod kan vara: inte är det att kräva garantier och färdiga vägar, inte att stå still för att ett steg kan kritiseras. Var de rädda? Klart de var rädda, ibland.

Vi sitter i vår kolkällare och är rädda för ljuset där ute. Tänk om något blir annorlunda. Tänk om det blir svårt. Well, regeringen och vi andra, vi får väl hjälpas åt, och det är inte rädsla som är motsatsen till mod, det är feighet och modlöshet. "Allt kommer till den som vågar vara rädd", sjunger Jocke Berg i Kent: vi kan vara rädda tillsammans, och modiga, ta stegen, de farliga. För inte kan vi väl göra ingenting?

GÄSTKRÖNIKÖR

NYA STEG

Text Magnus Sundell Foto Fotolia

Musik och mod hör ihop. Inte så att mod är beroende av musik, men musik kräver mod. Det sägs att nio av tio svenskar känner rädsla inför att sjunga tillsammans med andra. En del skulle aldrig våga, men ganska många gör det ändå. Modigt. Och alla dessa barn som tar steget – eller blir pushade av välmenande föräldrar – att på Kulturskolan försöka kämpa fram rena toner ur en fiol eller en trumpet, nog är de oerhört modiga.

Det finns en klick människor som när de fått musikalisk styrfart tar det hela ett steg längre. De flyttar upp musicerandet på scenen, ger sig ut på turné, spelar in och publicerar – gör det till sitt liv. En av musiker- och artistlivets förutsättningar är modet att våga.

När man väl etablerat sin musik och skaffat sig en publik, då handlar modet ofta om andra saker. Mod i sig är förstås inte ett mått på kvalitet; det finns en massa bra och viktig musik som inte är modig. Men att göra som alla andra är knappast modigt. Inte heller att aldrig använda sig av sin plattform för att ta ställning för eller emot något.

För en del artister går modet att ta ställning hand i hand med musiken från början. Redan innan rapparen Silvana Imams första EP släpptes, hade hon gjort avtryck med sina ställningstaganden och politiska budskap: Då hon som relativt okänd uppträdde vid den stora antirasistiska manifestationen i Kärrtorp i december 2013, bar hon en jacka med ett överkrävsat SD och texterna var ett frontalangrepp på rasismen. Resultat: Hyllningar och respekt – men också hat och hot.

Men Silvana står upp för mycket mer än det. Hon står upp för den hon är: kvinna, lesbisk, uppvuxen i Sverige med en mamma från Litauen och en pappa från Syrien. Efter årets P3 Guld-gala – där Silvana Imam belönades med Guldmicken och Seinabo Sey blev Årets artist – skrev Johanna Häggström i Göteborgs-Posten: ”Modet blev årets vinnare på P3 Guld. Modet att stå upp mot rasism, mot kvinnoförtryck, mot intolerans. Modet att stå upp för sig själv.”

På Silvanas nya skiva ”Naturkraft” finns samhällskritiken och engagemanget kvar, men här anas också en trötthet på rollen som politisk fixstjärna och förebild. ”Jag har en ny position och i den finns också en melankoli”, sa hon i en intervju i Dagens Nyheter i samband med skivsläppet. Framgången föder en ny kluvenhet, nya frågor. Men Silvana Imam tycks redan ha hittat modet att gå vidare.

*Men vi glömmen,
ja, Gud, så lätt vi
glömmen det som
drev oss, fick oss
att gnistra.*

JOCKE BERG, KENT

På Kents nyutkomna och, enligt dem själva, allra sista skiva, ”Då som nu för alltid”, sjunger Jocke Berg: ”Vi måste stå upp för drömmarna vi säljer, vi måste stå upp för sakerna vi gör. Det handlar inte bara om allt det där vi säger, det handlar också om sakerna vi gör.” Flera av låtarna andas självreflektion från ett band som vågar ifrågasätta sin egen roll och sin motivation: ”Men vi glömmen, ja, Gud, så lätt vi glömmen det som drev oss, fick oss gnistra.”

Och jag tänker att de med sitt val verkligen står upp för sig själva. För ibland är det allra modigaste att våga sluta.

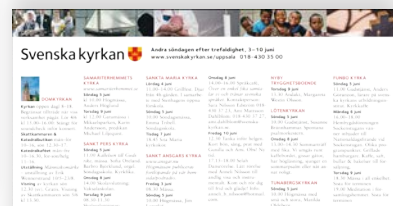
Sommarcafé vid S:t Pers kyrka

Sommarcaféet i S:t Pers kyrkas trädgård är en mötesplats för alla åldrar, från småknattar till pensionärer. Doften av nybakade bullar och kakor sprider sig, utemöblerna är på plats, sandlådan påfylld. Mellan 13 och 30 juni är caféet öppet måndag till torsdag 12–16.

Varje dag finns kyrkans personal på plats i S:t Pers kyrka och trädgård. Program finns som ska passa för de flesta, oavsett om man vill ha något rofyllt eller lite mera fart.

svenskakyrkan.se/upsala/program

Allra senaste vecko-programmet finner du på vår webbplats.

Dop – visste du att...

...barn, unga och vuxna är lika välkomna att döpas. Man behöver inte prestera något, tro på rätt sätt eller förstå allting. Tvärt om – dopet är en gåva som bara är att ta emot. Det kostar inget att döpas eller att låta döpa sitt barn. Själva dopceremonin i kyrkan är kostnadsfri och det finns också möjlighet att gratis låna dopklänning för spädbarnsdop i alla våra fem församlingar.

Svenska kyrkan Uppsala lånar även ut lokal gratis för dopkaffe eller dopfest. Drop-in dop arrangeras också regelbundet och dit kan man komma helt utan förberedelser.

Spoken Word-föreläsning

Öppen föreläsning med projektet Spoken word på Reginateaterns stora scen måndagen den 22 augusti kl 18. Föreläsningen är ett resultat av ett två veckor långt projekt med 30 ensamkommande flyktingbarn. Spoken word-poesi är en form av fri poesi, närbesläktat med hip-hop, där det inte finns några rätt eller fel. Man både skriver, läser eller talar sin egenskapade poesi.

Man kan säga vad man vill men möts av reaktioner från publiken och det blir då en lekfull övning i demokrati. Professionella spoken word-poeter hjälper till i projektet med att kombinera ord och kroppspråk samt att bygga upp en scenisk närvaro. Projektet är ett samarbete mellan Reginateatern, Folkuniversitetet, Uppsala domkyrkoförsamling samt Genomfarten.

Sommarcafé i Vaksala

Ett svalkande fik i sommar nära stan men ändå med lantlig känsla, hittar du i Vaksala kyrkcentrum. Här serverar vi hembakt kaffebröd och det finns aktiviteter för barnen. Vackra medeltida Vaksala kyrka visas på begäran. Sommarcaféet öppnar 5 juli.

Sommarcaféet i kyrkcentrum är öppet tisdag–fredag kl 11–15 under vecka 27–31. Kyrkan är öppen vardagar och söndagar.

Stöd familjediakonin

I år har Svenska kyrkan i Uppsala delat ut närmare 300 badpass till barn och vuxna som behöver det och har ansökt om det. Den som har ett sommarpass kan gå in på Fyrishov och Gottsundabadet en gång per dag under hela sommaren t o m augusti månad.

Nu är ansökningstiden slut, men diakoniarbetet för behövande familjer fortsätter året runt och innebär också en kampanj vid jultid. Om du vill stödja det diakonala arbetet för Uppsalas familjer kan du hjälpa till genom att sätta in din gåva på bg 681-0410 eller via Swish till 123 055 32 63.

”Så var det förr”

Ett tillfälle för barn i årskurs 5 att samtala med äldre om hur det var att vara barn förr i tiden. Du som är lärare på en skola i Domkyrkoförsamlingen är välkommen att inför hösten anmäla din klass till detta. Du som är äldre och som vill möta barn och samtala om hur det var förr, kontakta charlotta.ingerholt@svenskakyrkan.se.

NOT ISER

Central plats för unga i gamla D13

I höst blir Svenska kyrkan granne med Café Genomfarten och får en hel våning på Drottninggatan 13 till sitt förfogande för konfirmander och ungdomsgrupper. Lokaler finns på övervåningen i huset där värmestugan Grottan har sin verksamhet.

– En stor del av Uppsalas ungdomar rör sig varje dag genom centrala Uppsala och det känns både roligt och angeläget att hitta kyrkans verksamhet här, säger Susanne Cederlöf som är pedagog i domkyrkoförsamlingens ungdomsarbete. Det skapar också större kontakt och utökat samarbete med Café Genomfarten.

Svenska kyrkan i Uppsala hade ungdomsverksamhet i byggnaden på 70/80-talet och huset kallades då D13.

svenskakyrkan.se
[/upsala/sommar](http://svenskakyrkan.se/upsala/sommar)

Vad händer mer i sommar?
Sköna, lediga sommandagar
– dela dem med fler.
På sommarsidan får du tips
från Uppsalas församlingar.

Tornmusik

Tisdag–lördag 28 juni–9 juli kl 12 spelas tornmusik enligt medeltida tradition. Linnékvintetten spelar från balkongen över domkyrkans huvudportar och ger därefter en kort konsert inne i domkyrkan. Fri entré.

Välkomna tillbaka till Öppna förskolan

Just nu håller de öppna förskolorna stängt, men här ser du höstens starttider för gemenskapssugna föräldrar och barn.

Gode Herdens kapell, Ulleråker:
tisdag 4 september

Helga Trefaldighets kyrka:
torsdag 15 september

Kaplansgården:
torsdag 1 september

Nyponrosen, S:t Pers kyrka:
tisdag 23 augusti

Salabackekyrkan:
måndag 5 september

Spiran, Vindhems kyrkan:
tisdag 23 augusti

Sunnersta kyrka:
torsdag 6 september

Tunabergskyrkan:
tisdag 30 augusti

Vaksala kyrkcentrum:
måndag 5 september

Årstakyrkan:
tisdag 6 september

www.svenskakyrkan.se
[/motesplatser](http://www.svenskakyrkan.se/motesplatser)

Lunchmusik på orgel

Måndag, onsdag och fredag kl 12.30 under perioden 25 juli–12 augusti spelas lunch–musik på orgel i domkyrkan. Fri entré.

FOTO: GINILLA HALONEN/ICOM

**GE EN
GÅVA!**

STÖD MÄNNISKOR SOM DRABBAS AV SVÄLT OCH TORKA I AFRIKA!

I östra och södra Afrika pågår en katastrof. Barnen drabbas först. Torra har tagit grödor och boskap. Det enda som växer är svälten. Och den växer snabbt. Just nu kämpar miljontals människor mot akut mat- och vattenbrist.

Svenska kyrkans internationella arbete finns på plats i några av de värst drabbade områdena i Etiopien och Zimbabwe.

Din hjälp behövs! Din gåva används till mat, vatten, utsäde, specialinsatser för undernärda barn och försörjningsstöd för de människor som drabbats.

Läs mer på: svenskakyrkan.se/internationelltarbete

SÅ HÄR KAN DU GE DIN GÅVA:

SMS:a ordet TORKA och ge 100 kr

Swish:a till 9001223 och skriv TORKA i meddelandefältet

Via Pg 90 01 22-3 eller Bg 900-1223, märk gåvan med K251

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

medlem av
actalliance